

31997L0036

L 202/60

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

30.7.1997

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 97/36/ES

ze dne 30. června 1997,

kteřou se mění směrnice Rady 89/552/EHS o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících provozování televizního vysílání

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 57 odst. 2 a článek 66 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

v souladu s postupem stanoveným v článku 189b Smlouvy ⁽³⁾, s ohledem na společný návrh schválený dohodovacím výborem dne 16. dubna 1997,

- (1) vzhledem k tomu, že směrnice Rady 89/552/EHS ⁽⁴⁾ vytváří právní rámec pro provozování televizního vysílání na vnitřním trhu;
- (2) vzhledem k tomu, že podle článku 26 směrnice 89/552/EHS má Komise podat Evropskému parlamentu, Radě a Hospodářskému a sociálnímu výboru nejpozději do konce pátého roku ode dne přijetí směrnice zprávu o jejím uplatňování a nové návrhy na její přizpůsobení vývoji v odvětví televizního vysílání;
- (3) vzhledem k tomu, že provádění směrnice 89/552/EHS a zpráva o jejím provádění ukázaly nezbytnost vyjasnění některých definic nebo povinností členských států ze zmíněné směrnice;
- (4) vzhledem k tomu, že Komise ve svém sdělení ze dne 19. července 1994 „Evropská cesta k informační

společnosti: akční plán“ zdůraznila význam právní úpravy audiovizuálních služeb, která by přispěla k zajištění volného pohybu těchto služeb ve Společenství a která by odpovídala možnostem růstu v tomto odvětví poskytovaným novými technologiemi, s přihlédnutím zejména ke kulturním a sociologickým zvláštěm audiovizuálních pořadů nezávisle na způsobu jejich přenosu;

- (5) vzhledem k tomu, že Rada na svém zasedání dne 28. září 1994 tento akční plán přivítala a zdůraznila nutnost zlepšení konkurenceschopnosti evropského audiovizuálního průmyslu;
- (6) vzhledem k tomu, že Komise předložila Zelenou knihu o ochraně dětí a mladistvých a lidské důstojnosti v audiovizuálních a informačních službách a že se zavázala předložit další Zelenou knihu o rozvoji kulturních stránek těchto nových služeb;
- (7) vzhledem k tomu, že každý legislativní rámec pro nové audiovizuální služby musí být slučitelný s hlavním cílem této směrnice, kterým je vytvoření právního rámce pro volný pohyb služeb;
- (8) vzhledem k tomu, že je podstatné, aby členské státy měly možnost zasahovat do služeb srovnatelných s provozováním televizního vysílání, aby předešly jakémukoli porušování základních zásad, které musí platit při informování, jakož i vzniku závažných rozdílů ve volném pohybu a hospodářské soutěži;
- (9) vzhledem k tomu, že hlavy států a předsedové vlád, kteří se sešli v Evropské radě ve dnech 9. a 10. prosince 1994, vyzvali Komisi, aby před příštím zasedáním předložila návrh na změnu směrnice 89/552/EHS;
- (10) vzhledem k tomu, že při provádění směrnice 89/552/EHS se ukázalo nezbytné vyjasnit pojem soudní pravomoc uplatňovaný v audiovizuálním odvětví; že s ohledem na judikaturu Soudního dvora Evropských společenství by se jako hlavní kritérium pro určení pravomoci členského státu mělo uplatnit kritérium usazení;

(1) Úř. věst. C 185, 19.7.1995, s. 4 a Úř. věst. C 221, 30.7.1996, s. 10.

(2) Úř. věst. C 301, 13.11.1995, s. 35.

(3) Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 14. února 1996 (Úř. věst. C 65, 4.3.1996, s. 113). Společný postoj Rady ze dne 18. července 1996 (Úř. věst. C 264, 11.9.1996, s. 52) a rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 12. listopadu 1996 (Úř. věst. C 362, 2.12.1996, s. 56). Rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 10. června 1997 a rozhodnutí Rady ze dne 19. června 1997.

(4) Úř. věst. L 298, 17.10.1989, s. 23. Směrnice pozměněná aktem o přistoupení 1994.

- (11) vzhledem k tomu, že pojem usazení zahrnuje v souladu s kritérii stanovenými Soudním dvorem v jeho rozsudku ze dne 25. července 1991 ve věci „Factortame“⁽¹⁾ skutečný výkon hospodářské činnosti prostřednictvím stálého zařízení po neurčitou dobu;
- (12) vzhledem k tomu, že usazení subjektu provozujícího televizní vysílání lze určit podle řady praktických kritérií: skutečné sídlo poskytovatele služeb, místo, kde jsou obvykle přijímána rozhodnutí o programové politice, místo, kde se definitivně sestavuje program, který má být vysílán, a místo, kde se nachází podstatná část pracovníků zajišťujících televizní vysílání;
- (13) vzhledem k tomu, že stanovením řady praktických kritérií má být s úplností upraveno, že pro subjekt televizního vysílání v souvislosti s poskytováním služeb, které jsou předmětem této směrnice, má výhradní pravomoc určitý členský stát; že s přihlédnutím k judikatuře Soudního dvora, a aby se zabránilo vakuu pravomoci, je vhodné jako rozhodující kritérium pro určení pravomoci členského státu stanovit kritérium usazení ve smyslu článku 52 a následujících Smlouvy o založení Evropského společenství;
- (14) vzhledem k tomu, že podle stálé judikatury Soudního dvora⁽²⁾ si členský stát ponechává právo přijímat opatření vůči subjektu televizního vysílání, který je usazen v jiném členském státě, jehož činnost je však zcela nebo převážně zaměřena na území prvního členského státu, pokud se usadil s úmyslem vyhnout se předpisům, které by se na něj vztahovaly, kdyby se usadil na území prvního členského státu;
- (15) vzhledem k tomu, že podle čl. F odst. 2 Smlouvy o Evropské unii uznává Unie základní práva, která zaručuje Evropská úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod, jako obecné právní zásady práva Společenství; že všechna opatření pro omezení příjmu nebo zastavení dalšího šíření televizního vysílání přijatá podle článku 2a směrnice 89/552/EHS ve znění této směrnice musí být s těmito zásadami slučitelná;
- (16) vzhledem k tomu, že je nezbytné zajistit účinné uplatňování směrnice 89/552/EHS ve znění této směrnice v celém Společenství, aby byla zaručena volná a korektní hospodářská soutěž mezi účastníky téhož hospodářského odvětví;
- (17) vzhledem k tomu, že přímo dotčené třetí osoby, včetně státních příslušníků ostatních členských států, musí být oprávněny uplatňovat v souladu s vnitrostátními právními předpisy svá práva u příslušných soudních nebo jiných orgánů toho členského státu, do jehož pravomoci spadá subjekt televizního vysílání, který nedodržuje vnitrostátní předpisy přijaté k provedení směrnice 89/552/EHS ve znění této směrnice;
- (18) vzhledem k tomu, že má rozhodující význam, aby členské státy byly schopny přijímat opatření na ochranu práva na informace a na zajištění širokého přístupu veřejnosti k televiznímu přenosu vnitrostátních nebo mezinárodních událostí zásadního společenského významu, jako jsou olympijské hry a mistrovství světa a mistrovství Evropy v kopané; že pro tento účel si členské státy ponechávají právo přijímat opatření slučitelná s právem Společenství, která mají za cíl upravit výkon výhradních vysílacích práv pro tyto události subjekty televizního vysílání, které spadají do jeho pravomoci;
- (19) vzhledem k tomu, že je vhodné v rámci Společenství přijímat opatření, která by zabránila případné právní nejistotě a narušení trhu a která by uvedla do souladu volný pohyb služeb televizního vysílání a nezbytnost zamezit případnému obcházení vnitrostátních opatření určených pro ochranu legitimního obecného zájmu;
- (20) vzhledem k tomu, že je zejména vhodné, aby tato směrnice obsahovala ustanovení pro výkon výhradních vysílacích práv subjekty televizního vysílání, která případně koupí pro události, jež mají pro společnost v jiném členském státě než v tom, do jehož pravomoci spadají subjekty televizního vysílání, zásadní význam; že z důvodu, aby se zabránilo spekulativním nákupům práv s cílem obejít vnitrostátní opatření, se mají daná ustanovení uplatňovat na smlouvy uzavřené po vyhlášení této směrnice a pro události, ke kterým dojde po provedení této směrnice; že v případech obnovy smluv, které byly uzavřeny před vyhlášením této směrnice, jsou tyto smlouvy považovány za nové;

(1) Věc C-221/89, *The Queen vs. Secretary of State for Transport, ex parte: Factortame Ltd a další*, Sb. rozh. 1991, s. I-3905, bod 20.

(2) Viz zejména rozsudky ve věci 33/74: *Van Binsbergen vs. Bestuur van de Bedrijfsvereniging*, Sb. rozh. 1974, s. I-1299 a ve věci C 23/93, *TV10 SA vs. Commissariat voor de Media*, Sb. rozh. 1994, s. I- 4795.

- (21) vzhledem k tomu, že události zásadního společenského významu ve smyslu této směrnice by měly splňovat určitá kritéria, to znamená, že by se mělo jednat o výjimečné události, které mají význam pro širokou veřejnost v Evropské unii, v dotyčném členském státě nebo ve významné části dotyčného členského státu a které jsou předem organizovány pořadatelem, jenž je legálně oprávněn prodávat práva na tuto událost;
- (22) vzhledem k tomu, že pro účely této směrnice se „volně dostupným televizním vysíláním“ rozumí vysílání pořadu dostupného veřejnosti na veřejném nebo soukromém kanálu bez jiných poplatků, než které jsou v členském státě nejrozšířenější (např. televizní poplatky nebo základní poplatky za kabelovou přípojku);
- (23) vzhledem k tomu, že členské státy mají možnost přijímat opatření, která považují za vhodná pro vysílání ze třetích zemí, jež nesplňují podmínky podle článku 2 směrnice 89/552/EHS ve znění této směrnice, pokud jsou v souladu s právem Společenství a s mezinárodními závazky Společenství;
- (24) vzhledem k tomu, že pro odstranění překážek, které vyplývají z rozporů mezi vnitrostátními právními předpisy v oblasti podpory evropských děl, obsahuje směrnice 89/552/EHS ve znění této směrnice ustanovení pro harmonizaci těchto právních předpisů; že tato ustanovení, která obecně usilují o liberalizaci obchodu, musí obsahovat ustanovení o harmonizaci podmínek hospodářské soutěže;
- (25) vzhledem k tomu, že podle čl. 128 odst. 4 Smlouvy o založení Evropského společenství je Společenství zavázáno, aby ve své činnosti podle ostatních ustanovení uvedené smlouvy přihlíželo ke kulturním hlediskům;
- (26) vzhledem k tomu, že v Zelené knize „Strategické volby k posílení průmyslového odvětví zabývajícího se výrobou pořadů v rámci audiovizuální politiky Evropské unie“, přijaté Komisí dne 7. dubna 1994, jsou mimo jiné navržena opatření na podporu evropských děl usilující o rozvoj tohoto odvětví; že program Media II na podporu vzdělávání, vývoje a distribuce v audiovizuálním odvětví byl rovněž navržen tak, aby umožnil rozvoj tvorby evropských děl; že Komise navrhla, aby tvorbu evropských děl rovněž podporoval mechanismus Společenství, například záruční fond;
- (27) vzhledem k tomu, že subjekty televizního vysílání, tvůrci pořadů, producenti, autoři a jiní odborníci by měli být povzbuzováni, aby rozvíjeli podobné koncepce a strategie pro rozvoj evropských audiovizuálních hraných filmů pro mezinárodní publikum;
- (28) vzhledem k tomu, že k výše uvedeným úvahám se připojuje potřeba zajistit odpovídající podmínky pro zlepšení konkurenceschopnosti průmyslového odvětví zabývajícího se výrobou pořadů; že sdělení o uplatňování článků 4 a 5 směrnice 89/552/EHS, které Komise přijala dne 3. března 1994 a dne 15. července 1996 podle čl. 4 odst. 3 zmíněné směrnice, vedou k závěru, že opatření na podporu evropských děl mohou k takovému zlepšení přispět, že však musí brát v úvahu pokrok v oblasti televizního vysílání;
- (29) vzhledem k tomu, že na kanály, které vysílají pouze v jiném jazyce než v některém z jazyků členských států, se články 4 a 5 nevztahují; že však, pokud tento jazyk nebo jazyky představují podstatný, nikoli však výlučný podíl na vysílacím čase kanálu, neměly by se články 4 a 5 vztahovat na tuto část vysílacího času;
- (30) vzhledem k tomu, že podíly evropských audiovizuálních děl ve vysílání musí být dosaženy s ohledem na hospodářskou realitu; že je tudíž k dosažení tohoto cíle nutný postupný plán;
- (31) vzhledem k tomu, že pro podporu tvorby evropských děl je podstatné, aby Společenství s ohledem na audiovizuální kapacitu každého členského státu a na potřebu chránit méně rozšířené jazyky Unie podporovalo nezávislé producenty; že by členské státy měly při vymezení pojmu „nezávislý producent“ přihlídnout k takovým kritériím, jako je vlastnictví produkční společnosti, množství pořadů dodávaných témuž subjektu televizního vysílání a držení sekundárních práv;
- (32) vzhledem k tomu, že otázka zvláštních lhůt pro televizní vysílání filmových děl má být především předmětem dohod mezi zúčastněnými stranami nebo dotyčnými profesními sdruženími;
- (33) vzhledem k tomu, že reklama na humánní léčiva je upravena směrnicí 92/28/EHS ⁽¹⁾;

(1) Úř. věst. L 113, 30.4.1992, s. 13.

- (34) vzhledem k tomu, že denní vysílací čas přidělený pro oznámení subjektu televizního vysílání týkající se jeho vlastních pořadů a doprovodných produktů, které jsou od těchto pořadů přímo odvozeny, nebo oznámení ve veřejném zájmu a bezplatná upozornění na charitativní akce nemají být zahrnuta do maximálního denního nebo hodinového vysílacího času pro reklamu a teleshopping;
- (35) vzhledem k tomu, že k zamezení narušení hospodářské soutěže je tato výjimka omezena na oznámení týkající se produktů, které splňují dvojí podmínku: jednak se jedná o doprovodné produkty, a jednak jsou přímo odvozeny od příslušných pořadů; že výraz „doprovodné produkty“ označuje produkty, které jsou výslovně určeny k tomu, aby divákům umožnily využívat veškeré výhody těchto pořadů nebo do nich zasahovat;
- (36) vzhledem k tomu, že s ohledem na rozvoj teleshoppingu, který má hospodářský význam pro všechny účastníky trhu a je skutečným odbytištěm pro zboží a služby ve Společenství, je důležité přizpůsobit pravidla pro vysílací čas a zajistit zvýšenou úroveň ochrany spotřebitelů vydáním vhodných norem upravujících formu a obsah vysílání;
- (37) vzhledem k tomu, že je důležité, aby příslušné vnitrostátní orgány měly při kontrole provádění příslušných ustanovení možnost u kanálů, které nejsou výlučně určeny pro teleshopping, rozlišovat mezi vysílacím časem pro šoty teleshoppingu, pro reklamní šoty a jiné formy reklamy a mezi vysílacím časem pro okna teleshoppingu; že je tedy nezbytné a dostačující, aby každé okno bylo jednoznačně rozeznatelné a alespoň na začátku a na konci zřetelně zvukově nebo obrazově oddělené;
- (38) vzhledem k tomu, že směrnice 89/552/EHS ve znění této směrnice se vztahuje na kanály výlučně určené pro teleshopping nebo vlastní reklamu, které nevysílají tradiční pořady, jako jsou zprávy, sportovní přenosy, hrané filmy, dokumenty a divadelní hry, výhradně pro účely těchto směrnic a aniž je dotčeno zahrnutí těchto kanálů do oblasti působnosti jiných právních nástrojů Společenství;
- (39) vzhledem k tomu, že je nezbytné upřesnit, že vlastní reklama představuje zvláštní formu reklamy, při níž subjekt televizního vysílání podporuje vlastní výrobky, služby, pořady nebo kanály; že zejména upoutávky, které obsahují ukázky z pořadů, by měly být považovány za pořady; že tato činnost je novým a málo známým jevem, a proto lze ustanovení, která se jí týkají, při přezkumu této směrnice pozměnit;
- (40) vzhledem k tomu, že je nezbytné vyjasnit předpisy na ochranu tělesného, duševního a mravního vývoje dětí a mladistvých; že zavedení jednoznačného rozdílu mezi pořady, na něž se vztahuje absolutní zákaz, a pořady, jež lze vysílat s výhradou použití odpovídajících technických opatření, musí vyhovovat veřejnému zájmu členských států a Společenství;
- (41) vzhledem k tomu, že žádné ustanovení této směrnice týkající se ochrany dětí a mladistvých a veřejného pořádku nevyžaduje, aby dotyčná opatření byla prováděna na základě předběžné kontroly televizních vysílání;
- (42) vzhledem k tomu, že Komise společně s příslušnými orgány členských států provede posouzení možných výhod a nevýhod dalších opatření, jež by mohla usnadnit kontrolu pořadů, na něž se mohou dívat děti nebo mladiství, prováděnou rodiči nebo vychovateli, které se musí mimo jiné týkat účelnosti:
- povinnosti vybavit nové televizní přijímače technickým zařízením, které umožní rodičům nebo vychovatelům některé pořady odfiltrovat,
  - zavedení vhodných systémů hodnocení,
  - podpory politiky ve prospěch rodinné televize a dalších výchovných a osvětových opatření,
  - přihlídnutí ke zkušenostem získaným v této oblasti v Evropě i jinde a k názorům zúčastněných stran, jako jsou subjekty televizního vysílání, producenti, pedagogové, odborníci v oblasti sdělovacích prostředků a dotyčná sdružení,
- s cílem v případě potřeby předložit ještě před uplynutím lhůty stanovené v článku 26 vhodné návrhy právních nebo jiných opatření;
- (43) vzhledem k tomu, že by měla být pozměněna směrnice 89/552/EHS, aby se umožnilo fyzickým a právnickým osobám, které se mimo jiné zabývají výrobou nebo prodejem léčiv nebo léčebných postupů, které jsou dostupné pouze na lékařský předpis, sponzorovat televizní pořady, pokud toto sponzorování neobchází zákaz televizní reklamy na léčiva nebo léčebné postupy, které jsou dostupné pouze na lékařský předpis;

(44) vzhledem k tomu, že přístup zvolený směrnicí 89/552/EHS a tato směrnice usilují o základní harmonizaci, která je nezbytná a dostačuje k tomu, aby zajistila volný pohyb televizního vysílání uvnitř Společenství; že členské státy mohou pro subjekty televizního vysílání, které spadají do jejich pravomoci, uplatňovat podrobnější nebo přísnější pravidla v oblastech koordinovaných touto směrnicí, zejména včetně předpisů pro dosažení cílů jazykové politiky, pro ochranu veřejného zájmu týkajícího se úlohy televize jako poskytovatele informací, vzdělání, kultury a zábavy, jakož i předpisů pro zachování plurality informací a sdělovacích prostředků a pro ochranu hospodářské soutěže s cílem vyhnout se zneužívání dominantního postavení nebo vytváření nebo posilování dominantního postavení prostřednictvím fúzí, dohod, akvizic nebo obdobných opatření; že tato pravidla musí být slučitelná s právem Společenství;

(45) vzhledem k tomu, že podpory evropské audiovizuální produkce lze v členských státech dosáhnout v rámci organizace jejich televizních služeb rovněž tím, že pro některé subjekty televizního vysílání bude vymezen úkol ve veřejném zájmu, zejména povinnost významně přispívat na evropskou produkci;

(46) vzhledem k tomu, že článek B Smlouvy o Evropské unii stanoví, že cílem Unie je v plném rozsahu zachovávat „acquis communautaire“,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Směrnice 89/552/EHS se mění takto:

1. Článek 1 se mění takto:

a) vkládá se nové písmeno b), které zní:

„b) ‚subjektem televizního vysílání‘ fyzická nebo právnická osoba, která má redakční odpovědnost za skladbu televizních pořadů ve smyslu písmene a) a tyto pořady vysílá nebo dává vysílat třetí osobou;“

b) dosavadní písmeno b) se označuje jako písmeno c) a nahrazuje se tímto:

„c) ‚televizní reklamou‘ jakákoli podoba televizního oznámení veřejného nebo soukromého podniku za

úplatu nebo obdobnou protihodnotu nebo vysílání pro vlastní reklamu v rámci jeho obchodní, průmyslové, řemeslné činnosti nebo činnosti svobodného povolání, s cílem podpořit poskytnutí zboží nebo služeb za úplatu, včetně nemovitého majetku, práv a povinností;“

c) dosavadní písmena c) a d) se označují jako písmena d) a e);

d) doplňuje se nové písmeno f), které zní:

„f) ‚teleshoppingem‘ vysílání přímých nabídek pro veřejnost na poskytování zboží nebo služeb za úplatu, včetně nemovitého majetku, práv a povinností.“

2. Článek 2 se nahrazuje tímto:

„Článek 2

1. Každý členský stát zabezpečí, aby veškeré šíření televizního vysílání zajišťované subjekty televizního vysílání, které spadají do jeho pravomoci, bylo v souladu s právními předpisy vztahujícími se na vysílání určené veřejnosti v dotyčném členském státě.

2. Pro účely této směrnice do pravomoci členského státu spadají ty subjekty televizního vysílání,

— které jsou v tomto členském státě usazeny v souladu s odstavcem 3,

— na které se vztahuje odstavec 4.

3. Pro účely této směrnice je subjekt televizního vysílání považován za usazený v členském státě v těchto případech:

a) subjekt televizního vysílání má v tomto členském státě své skutečné sídlo a redakční rozhodnutí o programové skladbě jsou přijímána v tomto členském státě;

b) má-li subjekt televizního vysílání své skutečné sídlo v jednom členském státě, avšak rozhodnutí o programové skladbě jsou přijímána v jiném členském státě, je považován za usazeného v členském státě, v němž působí podstatná část pracovníků zajišťujících televizní vysílání; pokud podstatná část pracovníků zajišťujících televizní vysílání působí v obou těchto členských státech, je subjekt televizního vysílání usazen v členském státě, v němž

má své skutečné sídlo; pokud podstatná část pracovníků zajišťujících televizní vysílání nepůsobí v žádném z těchto členských států, je subjekt televizního vysílání usazen v prvním členském státě, ve kterém zahájil vysílání v souladu s právními předpisy tohoto členského státu, za podmínky, že trvá stále a skutečné hospodářské spojení s tímto členským státem;

c) má-li subjekt televizního vysílání své skutečné sídlo v členském státě, avšak rozhodnutí o programové skladbě jsou přijímána ve třetí zemi nebo naopak, je usazen v dotyčném členském státě, pokud podstatná část pracovníků zajišťujících televizní vysílání působí v tomto členském státě.

4. Subjekty televizního vysílání, na které se odstavec 3 nevztahuje, jsou považovány za subjekty, které spadají do pravomoci členského státu, v těchto případech:

a) jestliže užívají kmitočty přidělené tímto členským státem;

b) jestliže neuvžívají kmitočty přidělené tímto členským státem, ale užívají kapacitu družice tohoto členského státu;

c) jestliže neuvžívají ani kmitočty přidělené tímto členským státem, ani kapacitu družice tohoto státu, ale užívají družicové spojení umístěné v tomto členském státě.

5. Není-li možné podle odstavců 3 a 4 určit členský stát, který má pravomoc, má pravomoc ten členský stát, v němž je subjekt televizního vysílání usazen podle článku 52 a následujících Smlouvy o založení Evropského společenství.

6. Tato směrnice se nevztahuje na televizní vysílání, které je určeno výlučně pro příjem ve třetích zemích a které není přijímáno přímo ani nepřímo v jednom nebo více členských státech.“

3. Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 2a

1. Členské státy zajišťují svobodu příjmu a nebrání dalšímu přenosu televizního vysílání z jiných členských států na svém území z důvodů, které spadají do oblastí upravených touto směrnicí.

2. Členské státy se mohou přechodně odchýlit od odstavce 1, jsou-li splněny tyto podmínky:

a) televizní vysílání z jiného členského státu zřejmým, závažným a hrubým způsobem porušuje čl. 22 odst. 1 nebo 2 nebo článek 22a;

b) subjekt televizního vysílání během předchozích dvanácti měsíců již nejméně dvakrát porušil písmeno a);

c) dotyčný členský stát písemně oznámil subjektu televizního vysílání a Komisi údajná porušení a opatření, která zamýšlí přijmout v případě opětovného porušení;

d) konzultace s členským státem, z něhož se vysílá, a Komisí nevedla ve lhůtě čtrnácti dnů od oznámení podle písmene c) ke smírnému řešení a údajné porušení trvá.

Komise rozhodne ve lhůtě dvou měsíců ode dne oznámení opatření přijatých členským státem o slučitelnosti těchto opatření s právem Společenství. V případě záporného rozhodnutí musí členský stát uvedená opatření neprodleně ukončit.

3. Odstavec 2 nevylučuje uplatnění jiného postupu, opravného prostředku nebo sankcí při dotyčném porušení v členském státě, do jehož pravomoci subjekt televizního vysílání spadá.“

4. Článek 3 se nahrazuje tímto:

„Článek 3

1. Členské státy jsou oprávněny uplatňovat vůči subjektům televizního vysílání, které spadají do jejich pravomoci, v oblastech, na které se vztahuje tato směrnice, přísnější nebo podrobnější předpisy.

2. Členské státy zajistí vhodnými prostředky v rámci svých právních předpisů, aby subjekty televizního vysílání, které spadají do jejich pravomoci, dodržovaly tuto směrnici.

3. Opatření zahrnují vhodné postupy, které přímo umožní dotčeným třetím osobám, včetně státních příslušníků jiných členských států, obracet se na příslušné soudní nebo jiné orgány a požadovat účinné dodržování těchto ustanovení v souladu s platnými vnitrostátními předpisy.

Článek 3a

1. Každý členský stát může v souladu s právem Společenství přijímat opatření, aby zajistil, že subjekty televizního vysílání, které spadají do jeho pravomoci, nevysílají na základě výhradních práv události, jimž členský stát přikládá zásadní společenský význam, způsobem, který zbavuje významnou část veřejnosti zmíněného členského státu možnosti sledovat tyto události v přímém přenosu nebo ze záznamu ve volně dostupném televizním vysílání. V této souvislosti členský stát vypracuje seznam vnitrostátních a jiných událostí, jimž přikládá zásadní společenský význam. Tento seznam vypracuje jasným a průhledným způsobem v přiměřené a účelné lhůtě. Přitom členský stát rovněž určí, zda tyto události mají být v celku nebo částečně přenášeny v přímém přenosu nebo, je-li to nezbytné nebo vhodné z objektivních důvodů veřejného zájmu, zda mají být v celku nebo částečně přenášeny ze záznamu.

2. Členské státy neprodleně oznámí Komisi všechna opatření, která podle odstavce 1 přijaly nebo zamýšlejí přijmout. Ve lhůtě tří měsíců po oznámení Komise ověří, zda jsou opatření slučitelná s právem Společenství, a sdělí je ostatním členským státům. Vyžádá si stanovisko výboru zřízeného podle článku 23a. Přijatá opatření neprodleně zveřejní v *Úředním věstníku Evropských společenství* a nejméně jednou ročně zveřejní souhrnný seznam opatření přijatých členskými státy.

3. Členské státy zajistí vhodnými prostředky v rámci svých vnitrostátních předpisů, aby subjekty televizního vysílání, které spadají do jejich pravomoci, vykonávaly výhradní práva, která nabudou po vyhlášení této směrnice, tak aby významná část veřejnosti v jiném členském státě nebyla zbavena možnosti sledovat v celku nebo částečně v přímém přenosu nebo, je-li to nezbytné nebo vhodné z objektivních důvodů veřejného zájmu, v celku nebo částečně ze záznamu ve volně dostupném televizním vysílání v souladu s ustanoveními přijatými tímto jiným členským státem podle odstavce 1 události, které tento jiný členský stát určil v souladu s předchozími odstavci.“

5. V čl. 4 odst. 1 se slova „nebo teletextové služby“ nahrazují slovy „teletextové služby a teleshopping“.

6. V článku 5 se slova „nebo teletextové služby“ nahrazují slovy „teletextové služby a teleshopping“.

7. Článek 6 se mění takto:

a) v odstavci 1 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) díla pocházející z členských států;“

b) v odstavci 1 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Uplatnění písmen b) a c) předpokládá, že se na díla pocházející z členských států nevztahují v dotyčných třetích státech diskriminační opatření.“;

c) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Díla uvedená v odst. 1 písm. c) jsou díla vytvořená výlučně producenty usazenými v jednom nebo více třetích evropských zemích, se kterými Společenství uzavřelo dohody v audiovizuální oblasti, nebo v koprodukcii s producenty usazenými v jednom nebo více členských státech, jsou-li tato díla převážně vytvořena ve spolupráci autorů a pracovníků s bydlištěm v jednom nebo více evropských státech.“;

d) dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 5 a vkládá se nový odstavec, který zní:

„4. Díla, která nejsou evropskými díly ve smyslu odstavce 1, ale která byla vyrobena na základě dvoustranných koprodukčních dohod uzavřených mezi členskými státy a třetími zeměmi, jsou považována za evropská díla, pokud koproducenti ze Společenství mají většinový podíl na celkových výrobních nákladech a výroba není kontrolována jedním nebo více producenty usazenými mimo území členských států.“;

e) v novém odstavci 5 se slova „odstavce 1“ nahrazují slovy „odstavců 1 a 4“.

8. Článek 7 se nahrazuje tímto:

„Článek 7

Členské státy zajistí, aby subjekty televizního vysílání, které spadají do jejich pravomoci, nevysílaly filmová díla mimo lhůty sjednané s oprávněnými osobami.“

9. Článek 8 se zrušuje.

10. Článek 9 se nahrazuje tímto:

„Článek 9

Tato kapitola se nevztahuje na televizní vysílání, které je určeno pro místní diváky a které není součástí vnitrostátní sítě.“

11. Název kapitoly IV se nahrazuje tímto:

„Televizní reklama, sponzorování a teleshopping“.

12. Článek 10 se nahrazuje tímto:

„Článek 10

1. Televizní reklama a teleshopping musí být snadno rozeznatelné a zřetelně oddělené od ostatních pořadů obrazovými nebo zvukovými prostředky.

2. Samostatné reklamy a samostatné šoty teleshoppingu lze vysílat pouze výjimečně.

3. Reklama a teleshopping nesmějí používat podprahová sdělení.

4. Klamavá reklama a teleshopping jsou zakázány.“

13. Článek 11 se nahrazuje tímto:

„Článek 11

1. Reklama a šoty teleshoppingu musí být zařazeny mezi jednotlivé pořady. Jsou-li splněny podmínky uvedené v odstavcích 2 až 5, lze reklamu a šoty teleshoppingu rovněž zařadit během pořadů tak, aby nenarušily celistvost a hodnotu pořadů s ohledem na přirozená přerušení pořadu a na jeho délku a povahu a aby nebyla poškozena práva oprávněných osob.

2. U přenosů složených ze samostatných částí nebo sportovních přenosů nebo přenosů z obdobně uspořádaných událostí a představení, které obsahují přestávky, musí být reklamy a šoty teleshoppingu zařazeny pouze mezi samostatné části nebo do přestávek.

3. Přenos audiovizuálních děl, jako jsou dlouhometrážní filmy a filmy vytvořené pro televizi (s výjimkou seriálů, cyklů, zábavných pořadů a dokumentů), pokud trvají déle než 45 minut, může být přerušen jednou během každého dovršeného 45 minutového úseku. Další přerušení je přípustné, jestliže je jejich trvání nejméně o 20 minut delší než dva či více dovršených 45 minutových úseků.

4. Při zařazení reklamy a šotů teleshoppingu do ostatních pořadů, které nejsou uvedeny v odstavci 2, musí mezi dvěma po sobě jdoucími přerušeními uplynout nejméně 20 minut.

5. Reklama a teleshopping nesmějí být zařazeny do vysílání bohoslužeb. Zpravodajské a publicistické pořady, dokumenty, náboženské pořady a pořady pro děti kratší než 30 minut nesmějí být přerušeny reklamou ani teleshoppingem. Trvají-li alespoň 30 minut, vztahují se na ně ustanovení předchozích odstavců.“

14. V článku 12 se návětí nahrazuje tímto:

„Televizní reklama a teleshopping nesmějí:“

15. Článek 13 se nahrazuje tímto:

„Článek 13

Všechny formy televizní reklamy a teleshoppingu na cigarety a jiné tabákové výrobky jsou zakázány.“

16. Dosavadní znění článku 14 se označuje jako odstavec 1 a doplňuje se nový odstavec, který zní:

„2. Teleshopping týkající se léčiv, na něž se vztahuje povolení k uvedení registrovaných léčiv na trh ve smyslu směrnice Rady 65/65/EHS ze dne 26. ledna 1965 o sbližování právních a správních předpisů týkajících se léčiv (*), jakož i teleshopping týkající se léčebných postupů je zakázán.

(*) Úř. věst. 22, 9.2.1965, s. 369. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 93/39/EHS (Úř. věst. L 214, 24.8.1993, s. 22).“

17. V článku 15 se návětí nahrazuje tímto:

„Televizní reklama a teleshopping na alkoholické nápoje musí splňovat tato kritéria:“

18. Dosavadní znění článku 16 se označuje jako odstavec 1 a doplňuje se nový odstavec, který zní:

„2. Teleshopping musí splňovat požadavky uvedené v odstavci 1 a kromě toho nesmí nabádat děti nebo mladistvé, aby uzavírali kupní smlouvy, nájemní smlouvy nebo smlouvy o poskytování služeb.“

19. Článek 17 se mění takto:

a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Televizní pořady nesmějí být sponzorovány podniky, jejichž hlavním předmětem činnosti je výroba nebo prodej cigaret a jiných tabákových výrobků.“;

b) dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 4 a vkládá se nový odstavec, který zní:

„3. Při sponzorování televizních pořadů podniky, jejichž předmětem činnosti je mimo jiné výroba nebo prodej léčiv a léčebných postupů, lze propagovat název nebo obraz na veřejnosti podniku, avšak nelze propagovat specifická léčiva nebo léčebné postupy, které jsou v členských státech, do jejichž pravomoci spadá subjekt televizního vysílání, dostupné pouze na lékařský předpis.“

20. Článek 18 se nahrazuje tímto:

„Článek 18

1. Podíl vysílacího času na šoty teleshoppingu, reklamní šoty a jiné formy reklamy, s výjimkou oken teleshoppingu ve smyslu článku 18a, nesmí přesáhnout 20 % denního vysílacího času. Čas vyhrazený ve vysílání reklamám nesmí přesáhnout 15 % denního vysílacího času.

2. Podíl vysílacího času na reklamní šoty a na šoty teleshoppingu v průběhu jedné celé hodiny nesmí přesáhnout 20 %.

3. Pro účely tohoto článku se reklamou nerozumí:

— oznámení subjektů televizního vysílání týkající se jejich vlastních pořadů a doprovodných produktů, které jsou od těchto pořadů přímo odvozeny,

— oznámení ve veřejném zájmu a bezplatná upozornění na charitativní akce.“

21. Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 18a

1. Okna teleshoppingu, která jsou vysílána kanálem, který není výlučně určen pro teleshopping, trvají bez přerušeni nejméně 15 minut.

2. Nejvyšší počet těchto oken je osm denně. Jejich celková doba nesmí přesáhnout tři hodiny denně. Jako okna teleshoppingu musí být zřetelně označená obrazovými a zvukovými prostředky.“

22. Článek 19 se nahrazuje tímto:

„Článek 19

Kapitoly I, II, IV, V, VI, VIa a VII se použijí obdobně na kanály výlučně určené pro teleshopping. Reklama na těchto kanálech je povolena v rámci denních omezení podle čl. 18 odst. 1. Ustanovení čl. 18 odst. 2 se nepoužije.“

23. Vkládá se nový článek 19a, který zní:

„Článek 19a

Kapitoly I, II, IV, V, VI, VIa a VII se použijí obdobně na kanály výlučně určené pro vlastní reklamu. Jiné formy reklamy jsou na těchto kanálech povoleny v rámci omezení podle čl. 18 odst. 1 a 2. Toto ustanovení lze přezkoumat podle článku 26.“

24. Článek 20 se nahrazuje tímto:

„Článek 20

Aniž je dotčen článek 3, mohou členské státy s ohledem na právo Společenství stanovit, pokud jde o pořady výlučně určené pro jejich území, které veřejnost nemůže přijímat přímo nebo nepřímo v jednom nebo více jiných členských státech, jiné podmínky než ty, které jsou uvedené v čl. 11 odst. 2 až 5 a v článcích 18 a 18a.“

25. Článek 21 se zrušuje.

26. Název kapitoly V se nahrazuje tímto:

„Ochrana dětí a mladistvých a veřejný pořádek“.

27. Článek 22 se nahrazuje tímto:

„Článek 22

1. Členské státy přijmou vhodná opatření, aby vysílání subjektů televizního vysílání, které spadají do jejich pravomoci, neobsahovalo pořady, které by mohly vážně poškodit tělesný, duševní nebo morální vývoj dětí a mladistvých, zejména takové pořady, které obsahují pornografické scény nebo bezdůvodné násilí.

2. Opatření podle odstavce 1 se rovněž rozšíří i na jiné pořady, které mohou poškodit tělesný, duševní nebo morální vývoj dětí a mladistvých, kromě případů, kdy je volbou doby vysílání nebo jakýmkoli technickým opatřením zajištěno, že děti nebo mladiství, kteří jsou v dosahu vysílání, nemají běžně možnost tyto pořady vidět nebo slyšet.

3. Kromě toho, pokud se tyto pořady vysílají v nezakódované podobě, dbají členské státy, aby je ohlašovalo zvukové upozornění nebo aby je během celého vysílání označovaly obrazové prostředky.“

28. Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 22a

Členské státy dbají, aby vysílání neobsahovala podněty k nenávisti z důvodu rasy, pohlaví, náboženství nebo národnosti.“

29. Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 22b

1. Komise přikládá ve zprávě podle článku 26 uplatňování této kapitoly zvláštní význam.

2. Ve lhůtě jednoho roku od vyhlášení této směrnice Komise provede společně s příslušnými orgány členských států posouzení výhod a nevýhod dalších opatření, která mají

usnadnit rodičům a vychovatelům kontrolu pořadů, které mohou sledovat děti nebo mladiství. Posouzení se mimo jiné týká účelnosti:

- povinnosti vybavit nové televizní přijímače technickým zařízením, které umožní rodičům nebo vychovatelům některé pořady odfiltrovat,
- zavedení vhodných systémů hodnocení,
- podpora politiky ve prospěch rodinné televize a dalších výchovných a osvětových opatření,
- přihlídnutí ke zkušenostem získaným v této oblasti v Evropě i jinde, jakož i k názorům zúčastněných stran, jako jsou subjekty televizního vysílání, producenti, pedagogové, odborníci v oblasti sdělovacích prostředků a dotyčná sdružení.“

30. V článku 23 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Aniž jsou dotčeny ostatní předpisy občanského, správního nebo trestního práva přijaté členskými státy, musí mít jakákoli fyzická nebo právnická osoba bez ohledu na státní příslušnost, jejíž legitimní práva, zejména čest a dobrá pověst, byla poškozena uvedením nepravdivých skutečností v televizním pořadu, právo na uveřejnění odpovědi nebo na obdobný prostředek. Členské státy dbají, aby účinný výkon práva na uveřejnění odpovědi nebo na obdobný prostředek nebyl narušen uložením neodůvodněných podmínek. Odpověď je vysílána v přiměřené lhůtě po odůvodnění žádosti, a to ve vhodném čase a vhodným způsobem v závislosti na vysílání, na něž se žádost vztahuje.“

31. Za článek 23 se vkládá nová kapitola VIa, která zní:

„KAPITOLA VIa

Kontaktní výbor

Článek 23a

1. Při Komisi se zřizuje kontaktní výbor. Skládá se ze zástupců příslušných orgánů členských států. Předsedá mu zástupce Komise a schází se z podnětu předsedy nebo na žádost delegace členského státu.

2. Výbor má tyto úkoly:

- a) usnadňovat účinné provádění této směrnice prostřednictvím pravidelných konzultací o veškerých praktických otázkách vyplývajících z jejího uplatňování,

zejména článku 2, a o dalších tématech, o kterých je užitečné diskutovat;

- b) zaujímat z vlastního podnětu nebo na žádost Komise stanoviska k uplatňování této směrnice členskými státy;
- c) být místem pro výměnu názorů o tématech, jež jsou obsažena ve zprávách, které členské státy podávají podle čl. 4 odst. 3, o metodologii těchto zpráv, o cílech nezávislé studie podle článku 25a, o hodnocení souvisejícího nabídkového řízení na tuto studii a o studii samotné;
- d) diskutovat o výsledcích pravidelných konzultací, které se konají mezi Komisí a zástupci sdružení subjektů televizního vysílání, producentů, spotřebitelů, poskytovatelů služeb, odborů a uměleckých sdružení;
- e) usnadňovat výměnu informací mezi členskými státy a Komisí o situaci a vývoji právní úpravy v oblasti televizního vysílání s ohledem na audiovizuální politiku Společenství a na příslušný vývoj v technické oblasti;
- f) prozkoumávat vývoj v odvětví, u kterého je vhodné hledat společné řešení.“

32. Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 25a

Prezkum podle čl. 4 odst. 4 bude proveden před 30. červnem 2002. Přitom se přihlíží k nezávislé studii o účincích dotyčných opatření na úrovni Společenství a na vnitrostátní úrovni.“

33. Článek 26 se nahrazuje tímto:

„Článek 26

Nejpozději do 31. prosince 2000 a poté každé dva roky podá Komise Evropskému parlamentu, Radě a Hospodářskému a sociálnímu výboru zprávu o uplatňování této směrnice v pozměněném znění a popřípadě podá nové návrhy na její přizpůsobení vývoji v odvětví televizního vysílání, zejména s ohledem na nový technologický rozvoj.“

Článek 2

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 31. prosince 1998. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, která přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 3

Tato směrnice vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Článek 4

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Lucemburku dne 30. června 1997.

Za Evropský parlament

předseda

J. M. GIL-ROBLES

Za Radu

předseda

A. NUIS